

رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَجْمَعِينَ

شانِ صحابہ

ہفتیوار سنتن پریو اجتماع م تین وارو
سنتن پریو بیان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
مَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شان صحابہ رضوان اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتکاف جي نیت کئی)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتکاف جي نیت کري وندا کريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتکاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

سرڪارِ ابدِ قرار، ٻنهي جهانن جي مالڪ و مُختار صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رَحْمَتِ نِشَانِ آهي: اي انسانو! بيشڪ قيامت جي ڏينهن ان جي ڏهشتن ۽ حساب ڪتاب کان جلد نجات حاصل ڪرڻ وارو اهو شخص هوندو، جنهن مون تي ڏنيا ۾ بڪثرت دُرُودِ شَرِيفِ پڙهيا هوندا.⁽¹⁾

سُنَّتِ هِيَنَ كِهَ مَحَشَّرِ مِیْنِ صَرَفِ اُنْ كِي رَسَائِي هِي هِي گِرَانْ كِي رَسَائِي هِي لَوْجِبَ تَوْبَنِ آئی هِي

1 ... فردوس الاخبار، ج ۲ / ۴۷۱، حدیث: ۸۲۱۰

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا.

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.⁽²⁾

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اذڪر الله توبوا الي الله! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيتون

.....2 (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

آئون بہ نیتِ کریان تو ﷻ اللہ جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ﷻ ڏسي بيان ڪندس ﷻ سيپاري 14 سورة النحل

آيت نمبر 125: **أَدْمُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْكَمَتِهِ وَ التَّمْوِ عِظَّةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً⁽³⁾** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ﷻ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ﷻ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجهه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ﷻ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ﷻ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ﷻ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صحابه ڪرام جو جذبہ ايشار

منا منا اسلامي ڀائرو! ماهِ محرم الحرام جي نئي اسلامي سال جي آمد تي چڪي آهي، ماهِ محرم الحرام جا پهريان 10 ڏينهن دعوتِ اسلامي عشره فيضانِ صحابه و اهلبيت ملهائي رهي آهي، اڄ ”شانِ صحابه“ جي عنوان تي ۽ آئنده جمعرات شانِ اهلبيت جو بيان ٿيندو، جنهن جو موضوع آهي

³ (بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ما ذكر عن بني اسرائيل ج2، ص 462 حديث 3461)

”حسنين كريمين جو شان ۽ عظمت“ اچو ته شان صحابه سان مالامال هڪ ايمان افروز حكايت ٻڌون ٿا: جيئن ته مڪتبه المدينه جي مطبوعه 2 جلدن تي مشتمل ڪتاب ”عيون الحكايات“ جنهن ۾ نصيحت پريا واقعا آهن، ان جي پهرين جلد جي صفحي نمبر 73 تي حكايت نمبر 17 آهي:

حضرت سَيِّدُنَا أَبُو جَهْمُ بنِ حَدَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: غزوه ۽ يرمُوك جي ڏينهن آئون پنهنجي سَوْتِ کي تلاش ڪري رهيو هئس، مون وٽ هڪ ٿانءُ ۾ ايترو پاڻي هو جو هڪ شخص کي سيراب ڪري ها. مون سوچيو ته جيڪڏهن منهنجي سَوْتِ جي زندگي جا آخري پساها باقي هوندا ته آئون ان کي هي پاڻي پياريندس ۽ ان سان سندس چهري کي صاف ڪندس. آئون جيئن ئي ان جي ويجهو پهتس ته ڏٺم ته اهي رت ۾ لٽريل هئا، مون ان کان پڇيو: ڇا آئون توهان کي پاڻي پياريان؟ انهن اشاري سان چيو: ها، ايتري ۾ اوچتو ڪنهن ٻئي جو آواز آيو. منهنجي سَوْتِ چيو: هي پاڻي ان وٽ ڪٿي وڃو. مون ڏٺو ته اهي حضرت سَيِّدُنَا عَمْرُو بنِ عَاصِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جا ڀاءُ حضرت سَيِّدُنَا هِشَامِ بنِ عَاصِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هئا. آئون ان جي ويجهو پهتس ۽ انهن کي چيم، آئون توهان کي پاڻي پياريان ٿو، ايتري ۾ انهن به هڪ ٻئي رُخمي جو آواز ٻڌو ۽ اشاري سان فرمايو ته هي پاڻي ان وٽ ڪٿي وڃو. آئون ان جي ويجهو پهتس ته اهي جامِ شهادت نوش فرمائي چڪا هئا. پوءِ آئون واپس حضرت سَيِّدُنَا هِشَامِ بنِ عَاصِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وٽ آيس ته اهي به پنهنجي خالق حقيقي عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ پهچي چڪا هئا. پوءِ آئون پنهنجي سَوْتِ وٽ آيس ته ڏٺو ته اهي به شهيد ٿي چڪا آهن. (4)

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! صحابہ کرام عَلَیْهِمُ الرِّضْوَانُ جو شان ۽ شوکت بہ کیتری قدر ارفع ۽ اعلیٰ ہو، بدن زخمن سان چور چور آھی، اُج جی شدت بہ پنہنجی عروج تی آھی، پر قربان و جو! ان نیک ہستین جی جذبہ ایثار تی، جو ان حالت ۾ بہ بین صحابہ کرام عَلَیْهِمُ الرِّضْوَانُ جی تکلیفن جو ایتری قدر احساس ہو جو پنہنجی اُج کی قربان کری چڈیو۔ ثورو غور کریو تہ اہڑی حواس گم کری چڈیندڑ عالم ۾ جڈھن عقل بہ کم کرڻ چڈی ویندو آھی ۽ ہر شخص کی صرف پنہنجو ئی فکر ہوندو آھی، پر ان مبارک ہستین کی ”یا شیخ اپنی اپنی دیکھ“ جی بجاء بین جو فکر ستائی رہیو آھی تہ جیکڈھن آٹون پی وندس تہ منہنجو مسلمان پاء اجایل رھجی ویندو۔ بیشک ہی انہن جی عمدہ (بہترین) تعلیم ۽ تربیت، بلند درجی جی ہمت ۽ اللہ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جی حبیب صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم سان کامل محبت جو نتیجو ہو، انہن جی انہن اعلیٰ صفتن جی سبب صدیوں گڈری وچڻ جی باوجود اچ بہ رُشد ۽ ہدایت جی انہن روشن ستارن جو ذکر خیر مسلمانن کی قلبی سکون پہچائیندو آھی ۽ انہن جی شان ۽ عظمت جی نغمن جی گونج ہر طرف بڈڻ ۾ ایندی آھی۔ اچو تہ! ہاڻی ہی بہ بڈندا ہلون تہ ”صحابی“ کنہن کی چیو ویندو آھن، ان کان پھریان شانِ صحابہ ۾ لکیل اشعار ٻڌو، جیکی مکتبہ المدینہ جی مطبوعہ کتاب ”کرامات صحابہ“ جی شروع ۾ درج آھن۔

دو عالم نہ کیوں ہو نثارِ صحابہ کہ ہے عرش منزل وقارِ صحابہ
 میں ہیں یہ قرآن و دین خدا کے مدارِ ہدیٰ اعتبارِ صحابہ
 صحابہ ہیں تاجِ رسالت کے لشکر رسولِ خدا تاجدارِ صحابہ

انہی میں ہیں صدیق و فاروق و عثمان
انہی میں ہیں علی شہواری صحابہ
پس مرگ اے اعظمی یہ دُعا ہے
بنوں میں غبارِ مزارِ صحابہ

صحابی جي تعريف (صحابي کنهن کي چيو ويندو آهي)

حضرت علامه حافظ ابن حجر عسقلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جنهن خوش نصيب خُصُورِ نبيِ كريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ايمان جي حالت ۾ ڏٺو ۽ ايمان جي حالت ۾ ئي اُن جو خاتمو ٿيو. اُن خوش نصيب کي صحابي چوندا آهن.⁽⁵⁾ صحابين جو تعداد هڪ لک کان وڌيڪ آهي. روايت آهي ته حِجَّةُ الْوِدَاعِ ۾ تقريباً هڪ لک چوڏهن هزار (14,000) صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ خُصُورِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان گڏ حج جي لاءِ مڪءِ مڪرم ۾ جمع ٿيا ۽ ڪجهه ٻين روايتن مان معلوم ٿئي ٿو ته حِجَّةُ الْوِدَاعِ ۾ صحابهءِ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ جو تعداد تقريباً هڪ لک چوويهه هزار (1,24,000) هيو. (زرقاني ج 3، ص 106 و مدارج ج 2، ص 287، از ڪراماتِ صحابه: 51) سڀني صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جا نالا معلوم نه آهن ۽ جن جا نالا معلوم آهن (انهن جو تعداد) ست هزار (7000) آهي. (ملفوظاتِ اعلى حضرت: 400) (سڀني صحابه ۾) خُلَفَاءِ اَرْبَعَةٍ کان پوءِ عشره مبشره، حضراتِ حسنين (يعني حضرت امام حسن ۽ حضرت امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا أَجْمَعِينَ)، اصحابِ بدر ۽ اصحابِ بيعة الرضوان جي لاءِ فضيلت آهي ۽ اهي سڀ (يعني تمام صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ) قطعي (يقيني) جنتي آهن. (بهارِ شريعت، حصه اول، ص 249) قرآنِ ڪريم ۾ جڳهه جڳهه تي صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي حُسنِ عمل، حُسنِ اخلاق ۽ حُسنِ ايمان جو تذڪرو آهي ۽ انهن کي دُنيا ۾ ئي مَغفرت ۽ بخشش ۽

... فتح الباري، ڪتاب فضائل اصحاب النبي، باب فضائل اصحاب النبي... الخ، 3/8، 4- مفهوماً

انعاماتِ اُخْرَوِي (آخرت جي انعامن) جي خوشخبري ڏني وئي. غور ڪريو ته جن جي اوصافِ حميده (اعليٰ خويين) جي حُودِ الله عَزَّوَجَلَّ تعريف فرمائي، انهن جي عظمت ۽ رفعت (بلندي) جو اندازو ڪير لڳائي سگهي ٿو. اچو ته! اُن پاڪ هستين جي باري ۾ **قرآن پاڪ** جون ڪجهه آيتون ٻڌون ٿا، ته جيئن اسان جي دلين ۾ صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي عظمت ۽ عقيدت مزيدا جاگر ٿئي. جيئن ته سيپاري 9 سُورَةُ الْاَنْفَالِ جي آيت نمبر 4 ۾ ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

ترجمو ڪنز اليمان: اهي ئي سچا مسلمان آهن انهن جي واسطي درجا آهن انهن جي رب وٽ ۽ بخشش آهي ۽ عزت جي روزي.

(پ ۹، الانفال: ۴)

سيپاري 11 سُورَةُ التَّوْبَةِ آيت نمبر 100 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ وَ اَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
اَبَدًا ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

ترجمو ڪنز اليمان: الله انهن کان راضي ٿيو ۽ اهي الله کان راضي ٿيا ۽ انهن جي واسطي تيار ڪري رکيائين باغ جن جي هيٺان نهرون وهن ٿيون هميشه هميشه انهن ۾ رهندا، اها ئي وڏي ڪاميابي آهي.

(پ ۱۱، التوبة: ۱۰۰)

سيپاري 26 سُورَةُ الْفَتْحِ جي آيت نمبر 29 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

تَرْجَمُو كُنْزَ الْإِيمَانِ: محمد الله جو رسول آهي ۽ ان جا ساٿي ڪافرن تي سخت آهن ۽ پاڻ ۾ نرم دل تون انهن کي ڏسندين رکوع ڪندي سجدي ۾ ڪرندي الله جو فضل ۽ رضا ڳوليندي انهن جي نشاني انهن جي منهن ۾ آهي سجدي جي نشان کان اها انهن جي صفت توريت ۾ آهي ۽ انهن جي صفت انجيل ۾ جيئن هڪ پوک ان پنهنجو سلو ڪڍيو پوءِ ان کي طاقت ڏنائين پوءِ سخت ٿي پوءِ پنهنجي ڪاني تي سڌي بيهي رهي هارين کي چڱي لڳي ٿي جيئن انهن سان ڪافر جي دل ساڙي، الله واعدو ڪيو انهن سان جن انهن مان ايمان آندو ۽ چڱا ڪم ڪيائون بخشش ۽ وڏي ثواب جو.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٦﴾

(پ ٢٦، الفتح: ٢٩)

سيپاري 2 سُورَةُ الْبَقَرَةِ آيت نمبر 218 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

تَرْجَمُو كُنْزَ الْإِيمَانِ: اهي ئي الله جي رحمت جا اميدوار آهن ۽ الله بخشهار پاڃهارو آهي.

أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ (پ ٢١٨، البقرة: ٢١٨)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منا منا اسلامي پائرو! بيان كيل مبارڪ آيتن مان هي حقيقت روشن ڏينهن وانگر واضح ٿي رهي آهي ته محبوبِ كريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا تمام صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ ڪيتري قدر ارفع ۽ اعليٰ مرتبي ۽ شان جا مالڪ هئا جن پنهنجون زندگيون الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا جي حصول ۽ دين اسلام جي سربلندي جي لاءِ وقف ڪري رکيون هيون، اهي مردانِ عرب پنهنجي آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا پانهن بيبي ٿي ڪري دين کي زنده رکڻ جي خاطر اهڙيون اهڙيون قربانيون پيش ڪيون جن کي فراموش نه ٿو ڪري سگهجي، الله عَزَّوَجَلَّ ميدانِ جنگ جي انهن شهسوارن کي پنهنجي پياري محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمت گذاري جي صدقي نه صرف پنهنجي بخشش ۽ رضا مندي ۽ جنت جي حقداري وغيره جهڙن عظيم الشان انعامن سان نوازيو بلڪ انهن کي ملڻ وارين عطائن ۽ نوازشن جو پنهنجي پاڪيزه ڪلام قرآنِ ڪريم ۾ جڳهه جڳهه تي تذڪرو به ارشاد فرمايو ته جيئن قيامت تائين اچڻ وارن مسلمانن جي دلين ۾ انهن جو شان ۽ عظمت مزيد مستحڪم (مضبوط) ٿي وڃي. قرآني آيتن کان علاوه نبيِ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن پنهنجي زبان مبارڪ مان ڪڏهن ته عام طور تي سڀني صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جون فضيلتون بيان فرمايون ۽ ڪڏهن نالو وٺي ڪري انهن جو شان، عظمت، مقام ۽ مرتبو اجاگر فرمايو. جيئن ته

نيڪوڪار هستيون

حضرت سيِّدنا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته پنهني جهانن سلطان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اَكْرَمُوا

أَصْحَابِي فَإِنَّهُمْ خَيْرٌكُمْ⁽⁶⁾ یعنی منهنجي صحابه (رَضْوَانُ اللّٰهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ) جي عزت ڪريو ڇو ته اهي توهان جا نيڪ ترين ماڻهو آهن. مزيد فرمايو: ”خَيْرٌ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِيْنَ يَكُونِيْ ثُمَّ الَّذِيْنَ يَكُونُهُمْ ثُمَّ الَّذِيْنَ يَكُونُهُمْ“⁽⁷⁾ يعني منهنجي اُمت ۾ سڀ کان بهتر منهنجي زماني وارا آهن (يعني صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ) پوءِ اُن کان بعد وارا ماڻهو (يعني تابعين) پوءِ اُن کان بعد وارا ماڻهو آهن (تبع تابعين) رَحْمَةُ اللّٰهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

ڪجهه اهي صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ به آهن جن جي نمايان ڪارنامن جي سبب نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن جو شان ۽ عظمت نالو وني ڪري ڪجهه هن طرح بيان فرمايو آهي ته ابوبڪر منهنجي اُمت ۾ سڀ کان وڌيڪ نُر ڏل ۽ رَحْم ڏل شخص آهي ۽ عمر بن خَطَّاب منهنجي اُمت ۾ بهترين ۽ سڀ کان وڌيڪ انصاف ڪرڻ وارو شخص آهي ۽ عَثْمَان بن عَفَّان منهنجي اُمت ۾ سڀ کان وڌيڪ باحيا ۽ عزت وارو آهي ۽ علي بن ابی طالب منهنجي اُمت ۾ عقلمند ۽ سڀ کان وڌيڪ بهادر شخص آهي ۽ عبد الله بن مَسْعُود منهنجي اُمت ۾ نيڪ ۽ امانت دار شخص آهي ۽ ابُو ذَرَّ هُن اُمت ۾ سڀ کان وڌيڪ زاهد ۽ سچو انسان آهي ۽ ابُو ذَرَّوَهُ منهنجي اُمت ۾ سڀ کان وڌيڪ عبادت گذار ۽ مَثَقِي شخص آهي ۽ مُعَاوِيه بن سُفْيَان منهنجي اُمت ۾ سڀ کان وڌيڪ بُردبار ۽ سخي شخص آهي. (کنز العمال، ج ۷ ص: ۳۴۴، حديث: ۳۳۶۶۶)

وڌيڪ فرمايو: آئون اهلِ عرب مان سڀ کان پهريان جنّت ۾ داخل ٿيڻ وارو آهيان ۽ سلمان اهلِ فارس مان سڀ کان پهريان جنّت ۾ داخل ٿيڻ وارو آهي ۽ صُهَيْب، رُومين مان سڀ کان پهريان جنّت ۾ داخل ٿيڻ وارو آهن ۽ بلال،

6...مشكاة المصابيح، كتاب المناقب، باب مناقب الصحابة، ۴۱۳/۲، حديث: ۶۰۱۲

7...مسلم، كتاب فضائل الصحابه باب فضائل الصحابه... الخ، ص، حديث: ۲۵۳۵

أهل حبشه مان سڀ کان پهرين جنت ۾ داخل ٿيڻ وارو آهن. (کنز العمال، ج ۷، ص: ۳۴۴، حدیث: ۳۳۶۷۲) منهنجا سڀ صحابه منهنجي ويجهو مُعَزَّز (عزت وارا) ۽ محبوب آهن، چاهي اهو حبشي غلام هجي. (کنز العمال، ج ۷، ص: ۳۴۵، حدیث: ۳۳۶۷۴)

نمایاں ہیں اسلام کے گستا میں ہر اک گل پہ رنگ بہار صحابہ

هدایت جا چشم و چراغ

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته! مولاءِ ڪُل، فخرِ رُسل صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جو ڪهڙو شان ۽ عظمت بيان فرمائي ۽ خود حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اها خواهش آهي ته منهنجي اُمت منهنجي صحابين جي خُوب خُوب تعظيم ۽ ادب ڪري، تنهنڪري اسان کي به فرمانِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي عمل ڪندي تمام صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ سان سڄي مَحَبَّت رکڻ گهرجي ۽ انهن جي سيرت ۽ ڪردار تي عمل ڪندي، پنهنجي زندگي گذارڻ گهرجي، ڇو جو هي راهِ هدايت جا اُهي روشن ستارا آهن، جن جي باري ۾ مديني جي سلطان، رَحْمَتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”أَصْحَابِي كَالنُّجُومِ فَبِأَبْنِهِمْ إِقْتَدَيْتُمْ إِهْتَدَيْتُمْ“⁽⁸⁾ يعني منهنجا صحابه (رَضْوَانُ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ) ستارن وانگر آهن، توهان انهن مان ڪنهن جي به اقتدا (پيروي) ڪندؤ ته هدايت حاصل ڪري وٺندؤ. مُفسر شهير، حڪيمِ الامت، حضرت مفتي احمد يار خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهُ ان حديث جي شرح ۾ فرمائن ٿا: سُبْحٰنَ اللّٰهِ! ڪهڙي نه نفيس (پاڪيزه) تشبيهه آهي، حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن پنهنجي صحابه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ

۸...مشكاة المصابيح، كتاب المناقب، باب مناقب الصحابة، ۴۱۴/۲، حدیث: ۶۰۱۸

کي ”هدایت جا ستارا“ (چوندي تذڪرو) فرمايو ۽ ٻي حديث ۾ پنهنجي اهل بيت رضی اللہ تعالیٰ عنہم کي ”کشتيءَ نُوح“ فرمايو، سَمُنْد جو مُسافر، ٻيڙي جو به حاجت مند هوندو آهي ۽ تارن جي رهبري جو به، جهاز ستارن جي رهنمائي تي ئي سَمُنْد ۾ هلندا آهن. اهڙي طرح اُمتِ مُسَلِم پنهنجي ايماني زندگي ۾ اهلبيتِ اطهار رضی اللہ تعالیٰ عنہم جا به مُحتاج آهن ۽ صحابهءِ کبار رضی اللہ تعالیٰ عنہم جا به حاجت مند، اُمت جي لاءِ صحابه رضی اللہ تعالیٰ عنہم جي اقتداء ۾ ئي اقتداء يعني هدايت آهي.⁽⁹⁾

اهل سنت کا ہے بیڑا پار، اصحاب حضور

نجم ہیں اور ناؤ ہے عترت رسول اللہ کی

(حدائقِ بخشش)

منا منا اسلامي پائرو! صحابهءِ کرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جو بي مثال کردار ۽ پاڪيزه اخلاق، اُمت جي اصلاح ۽ تربيت جي حوالي سان وڏي اهميت جو حامل آهن، فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي ”مِثْلُ أَصْحَابِي فِي أُمَّتِي كَالْمِلْحِ فِي الطَّعَامِ لَا يَضِلُّكَ الطَّعَامُ إِلَّا بِالْمِلْحِ“، يعني منهنجي صحابه جو مثال منهنجي اُمت ۾ ”کاڌي ۾ لوڻ“ وانگر آهي جو کاڌو بغير لوڻ جي ڏرست نه هوندو آهي.⁽¹⁰⁾ يعني جيئن لوڻ ته ٿورو هوندو آهي، پر پوري کاڌي کي ڏرست ڪري ڇڏيندو آهي، ايئن ئي منهنجا صحابه منهنجي اُمت ۾ آهن ته ٿورا، پر سڀني جي اصلاح انهن جي ذريعي ئي آهي. ريل جو پهرين ڊبو جيڪو انجڻ سان

...9 مرآة المناجیح، ۱۷۹/۸

...10 شرح السنّة، کتاب فضائل الصحابة، باب فضل الصحابة، ۷۶/۷، حديث: ۳۸۶۳

مُتَّصِل (جڙيل) هوندو آهي، اهو پوري ريل کي اِنجڻ جو فيض پهچائيندو آهي اِنجڻ ان دٻي کي چڪيندي آهي ۽ سڀ دٻا ان جي ذريعي چڪبا آهن. (11)

صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي عظمت ۽ فضيلت

حضرت سيّدنا عبدُ الله بن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هڪ موقعي تي صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي عظمت ۽ فضيلت تي روشني وجهندي، ارشاد فرمائين ٿا: جيڪو شخص راهِ راست (سڌي رستي) تي هلڻ چاهي، اُن کي گهرجي ته اُنهن ماڻهن جي رستي تي هلي ۽ اُنهن جي پيروي ڪري، جيڪي هن جهان مان گذري ويا جو زنده (يعني اهي ماڻهو جن تي اڃا تائين موت طاري ناهي ٿيو اُنهن) جي باري ۾ هي انديشو موجود آهي ته اهي دين ۾ ڪنهن فتني ۾ مُبْتَلَا ٿي وڃن ۽ هي ماڻهو رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ آهن. هي حضرات اُمّت ۾ سڀ کان وڌيڪ افضل آهن، پوري اُمّت ۾ سڀ کان وڌيڪ انهن جون دليون نيڪوڪار، انهن جو علم سڀ کان وڌيڪ گهرو ۽ انهن جا عمل تڪلف (يعني بناوت) کان خالي آهن، هي اهي ماڻهو آهن جن کي الله تعاليٰ پنهنجي نبي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي رفاقت ۽ صحبت ۽ خدمتِ دين جي لاءِ چونڊيو ته انهن جو فضل ۽ ڪمال سڃاڻو، انهن جي طور طريقن جي پيروي ڪريو، جيتري قدر مُمڪن ٿي سگهي انهن جا اخلاق ۽ انهن جي سيرت اختيار ڪريو ته بيشڪ هي ماڻهو دُرُست راه تي قائم هئا. (12)

...11 مرآة المناجیح، ۱/۱۷۸

...12 مشكاة المصابیح، ڪتاب الايمان، ڪتاب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۵۷/۱، حديث: ۱۹۳

خلافتِ اِمامتِ وِلايتِ کرامتِ هر اک فضل پر اِقتدارِ صحابه

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏٺو ته! حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِالله بن مسعود رضي

الله تَعَالَى عَنْهُ ڪيتري خوبصورت انداز ۾ صحابهءِ ڪرام عَلَيهِمُ الرِّضْوَانُ جِي عظمت ۽ اَهِمِيَّت جِي مُتَعَلِّقِ مَدَنِي ڪُل اِرشاد فرمايا. يقيناً حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو تَرِيبت يافتہ هر هڪ صحابي رهنمائي ۽ هدايت جو سرچشمو آهي. چو جو پُوري اُمَّت ۾ صرف صحابهءِ ڪرام عَلَيهِمُ الرِّضْوَانُ کي ئي تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي قُرْبت ۽ صُحبت کان فيضياب (فيضِ ياب) هئڻ جو شرف حاصل ٿيو ۽ انهيءَ سبب انهن کي اهڙي عَظَمَت ۽ شَرافت نصيب ٿي جيڪا ڪنهن غير صحابي کي حاصل نٿي ٿي سگهي. جيئن ته سُلطانِ عَرَب، محبوبِ رَبِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي: توهان جو جبل برابر سَوَن خيرات ڪرڻ منهنجي ڪنهن صحابي جِي سَوا سِير جو خيرات ڪرڻ بلڪ ان جِي آڌ جِي برابر به نٿو ٿي سگهي.“

(بخاري، ڪتاب فضائل اصحاب النبي، باب قول النبي لو كنت متخذًا خليلاً، ۲ / ۵۲۲، حديث: ۳۶۷۳)

مَقَسِّر شھير، حڪيمِ الأُمَّت، حضرتِ مفتي احمد يار خان عَلَيَّهِ رَحْمَةُ المَلائِكَةِ ان حديث پاڪ جِي شرح ڪندي اِرشاد فرمائين ٿا: يعني منهنجو صحابي تقريباً سَوا سِير جو خيرات ڪري ۽ اُن کان علاوه ڪو ٻيو مُسلمان چاهي عَوث ۽ قُطب هجي يا عام مُسلمان هجي، جبل برابر سَوَن خيرات ڪري ته اُن جو سَوَن قُربِ الهِي ۽ قَبوليت ۾ صحابي جِي سَوا سِير کي نه ٿو پهچي سگهي، اهڙي طرح روزي، نماز ۽ سمورين عبادتن ۾ به آهي. جڏهن مسجدِ

نبوي جي نماز بي جگه جي نمازن کان پنجاه هزار (50,000) پيرا (وڌيڪ ثواب واري) آهي، ته جن حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فُرب ۽ ديدار ڪيو انهن جو ڇا بيان ڪجي! ۽ سندن عبادتن جي ڇا ڳالهه ڪجي؟⁽¹³⁾

منا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح ڪنهن مسلمان جي وڏي کان وڏي نيڪي صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي ننڍڙي نيڪي جي برابر نٿي ٿي سگهي، اهڙي طرح ڪو ڪيترو ئي وڏو ولي، غوث ۽ قُطْب بَطْجِي وڃي ۽ ان جي ذات کان بڪثرت ڪرامتن جو صُدُور به ٿيندو رهي، پر اهو پوءِ به ڪنهن صحابي جي مقام تائين نه ٿو پهچي سگهي. شَيْخُ الْحَدِيثِ حضرت علامه مُفتي عبدالمصطفيٰ اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: تمار علماء اُمَّت ۽ اڪابر اُمَّت جو ان مسئلي تي اتفاق آهي ته صحابهءِ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ ”أَفْضَلُ الْأَوْلِيَاءِ“ آهن يعني قيامت تائين سڀ اولياءِ چاهي اهي درجہءِ ولايت جي بلند ترين منزل تي فائز ٿي وڃن، پر هرگز هرگز ڪڏهن به اهي ڪنهن صحابي جي ڪمالاتِ ولايت تائين نه ٿا پهچي سگهن. خُداوَنِدِ قُدُوسِ پنهنجي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شَمْعِ نُبُوتِ جي پروانن کي مرتبهءِ ولايت جو اهو بلند ۽ اعليٰ مقام عطا فرمايو آهي ۽ اُن مُقَدَّسِ هستين کي اهڙين اهڙين عظيمُ الشَّانِ ڪرامتن سان سرفراز فرمايو آهي جو ٻين سڀني اولياءِ جي لاءِ ان معراجِ ڪمال جو تَصَوُّر به نه ٿو ڪري سگهجي. ان ۾ شڪ ناهي ته حضراتِ صحابهءِ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کان ايتري قدر ڪرامتن جو صُدور نه ٿيو، جيتري قدر ٻين اولياءِ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کان ڪرامتون منقول آهن، پر واضح رهي ته ڪثرتِ ڪرامتِ افضليتِ ولايت جي دليل ناهي، ڇو جو

...13 مرآة المناجیح، ۱۷۴/۸، ملتقطاً

ولایت درحقیقت قُربِ الٰہي جو نالو آهي . قُربِ الٰہي جنهن کي جيتري قدر وڌيڪ حاصل هوندو، اوتري قدر ان جي ولایت جو درجو بلند کان بلند تر هوندو. صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ جيئن ته نگاهہ نُبُوتِ جي انوار ۽ فيضانِ رسالت جي فيض ۽ بَرَڪتن کان مُستفِيض آهن، تنهنڪري بارگاهہ خُداوندي ۾ انهن بزرگن کي جيڪو قُرب ۽ تقَرُّب حاصل آهي، اهو بين اولياءِ الله کي حاصل ناهي. جيتوڻيڪ صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کان تمام گهٽ ڪرامتون صادر (جاري) ٿيون، پر پوءِ به صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ جو درجہ ولایت بين اولياءِ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کان تمام گهڻو افضل ۽ اعليٰ ۽ بلند و بالا آهي. (ڪراماتِ صحابه، ص ۵۳)

يہ مہرین ہيں فرمانِ ختمِ الرسل کی ہے دینِ خدا شاہکارِ صحابہ

منا منا اسلامي پائرو! معلوم ٿيو ته صحابه ڪرام عَلَیْهِمُ الرِّضْوَانُ جو شان اهڙو بي مثال آهي جو ڪوبه سندن مقام ۽ مرتبي تائين هرگز نه ٿو پهچي سگهي. انهي مُبارڪ هستين دين جي سربلندي جي لاءِ پنهنجون جاني ۽ مالي قربانيون پيش ڪيون، دين اسلام جي شهرت ۽ اشاعت جي لاءِ گهربار چڙي سفر جي مُشڪلاتن ۾ ڪڏهن صبر جو دامن نه ڇڏيو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اسان مُسلمان آهيون، اسان جي هٿن ۾ قرآنِ ڪريم جي صورت ۾ احڪامِ الٰهي ۽ احاديثِ ڪريمه جي صورت ۾ فرامينِ نَبُوي به انهن مُقدَّس هستين جي ڏينهن ۽ رات جي محنتن ۽ ڪوششن جو نتيجو آهن. تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته اسان پنهنجي ان محسنين (احسان ڪندڙن) جي مَحَبَّت ۽ عظمت کي پنهنجي دل ۾ پيدا ڪيون، انهن جي نقشِ قدم

تي هلندي پنهنجي زندگي گذاريون ۽ انهن جي ادنيٰ (يعني ننڍي کان ننڍي) بي ادبي ۽ گستاخي ۽ تنقيد ڪرڻ کان به باز رهون ۽ هميشه انهن جو ذڪر خير ڪندا رهون. علماء فرمائن ٿا: انهن (صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان) جو جڏهن (به) ذڪر ڪيو وڃي ته خير (پلائي) ئي سان گڏ هئڻ فرض آهي. (بهار شريعت: 1/ ۲۵۲) ياد رکو! نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا ۽ خوشنودي حاصل ڪرڻ جي لاءِ صرف حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي محبت جي دعويٰ ئي ڪافي ناهي بلڪ حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تمام صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان جو ادب ۽ احترام به ضروري آهي نه ته انهن حضرات جي بُرائي ڪرڻ نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ناراضگي جو سبب بڻجي سگهي ٿو. جيئن ته

حضرت علامه يوسف بن اسماعيل تبهاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ أَبُو عَلِيٍّ قحطان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي هڪ حڪايت بيان فرمائن ٿا، مون خواب ۾ ڏٺو ته آئون ڪَرَحَ جي جامع مسجد شريف ۾ داخل ٿيس، مون سيد المرسلين، جناب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڏٺو، حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ ٻه شخص به هئا، جن کي آئون نه سڃاڻيندو هئس، مون حُضُورَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي خدمت ۾ سلام عرض ڪيو، پر حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ڪو جواب نه ڏنو، مون عرض ڪيو: يارَسُولَ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! آئون توهان تي ڏينهن ۽ رات ۾ ايترا ايترا پيرا ڏرود ۽ سلام موڪليندو آهيان ۽ توهان مون کي سلام جي جواب کان محروم فرمائي ڇڏيو؟ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ”تون مون تي ته ڏرود موڪليندو آهين ۽ منهنجي صحابين تي طعنا (۽ تنقيد) ڪندو آهين.“ مون عرض ڪيو: ”يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! آئون اوهان جي مبارڪ هٿن تي توبه ڪريان ٿو اٿندو

ايئن نہ کنڊس. “پوءِ سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (سلام جو جواب ارشاد) فرمايو: **وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.**

(سعادة الدارين، الباب الرابع فيماورد من لطائف المرائى والحكايات... الخ، اللطيفة الخامسة والعشرون بعد المائة، ص ۱۶۳)

بهر صديق و عمر عثمان على   کيچي ز حمت اے نانائے حسين

سب صحابه کا وسيله سدا   کيچي ز حمت اے نانائے حسين (وسائل بخشش، ص ۱۶۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

راهِ هدايت جا روشن ستارا

منا منا اسلامي پائرو! معلوم ٿيو ته اسان کي نبي ڪريم، رءُوفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّت رکندي، حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ پاڪ تي دُرُود شريف جي ڪثرت سان گڏوگڏ سندن جي سڀني صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان سان به مَحَبَّت رکڻ گهرجي، مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ ڪٿي ايئن نه ٿئي جو ڪجهه صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان سان ته بي پناه عشق ۽ مَحَبَّت جو اظهار هجي ۽ باقي اصحابِ رسول جي لاءِ دل ۾ عداوت پيريل هجي جيڪڏهن ايئن ٿيو ته بَغْض جي سبب الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي لعنت ٿيندي. جيئن ته

لَعْنَتِ خُداوندي جو مُسْتَحِق

حضرت عُويم بن سَاعِدَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته سرڪار نامدار مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ارشاد خُوشبودار آهي: ”بیشڪ

اللہ عَزَّوَجَلَّ مونکي مُنتَحَب فرمایو ۽ منهنجي لاءِ منهنجي صحابین کي پسند فرمایو، پوءِ انهن مان منهنجا وزير، مُعاون ۽ رشتيدار بڻايا، **فَمَنْ سَبَّهُمْ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ** بس جيڪو انهن کي گار ڏيندو، ان تي الله عَزَّوَجَلَّ، ان جي فرشتن ۽ تمام ماڻهن جي لعنت آهي، **لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا**، قيامت جي ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ نه ان جو ڪو فرض قبول فرمائيندو نه نفل.“ (الصواعق المحرقة، ص ۴)

وڌيڪ فرمایو: منهنجي صحابین جي باري ۾ الله عَزَّوَجَلَّ کان ڊڄندا رهو ”مون کان بعد انهن کي (پنهنجي ٽهمنن (الزمان) ۽ بُري ڳالھين جو) نشانو نه بڻايو، بس جنهن انهن سان مَحَبَّت ڪئي، ته ان مون سان مَحَبَّت جي سبب ايئن ڪيو ۽ جنهن انهن سان بُغض رکيو ته ان (دَرَحِيقَت) مون سان بُغض جي سبب ايئن ڪيو، جنهن انهن کي اُذيت ڏني، ان مون کي اُذيت ڏني ۽ جنهن مونکي اُذيت ڏني، ان الله عَزَّوَجَلَّ کي اُذيت ڏني ۽ جيڪو الله عَزَّوَجَلَّ کي ايذاء ڏي، عنقريب الله عَزَّوَجَلَّ ان جي پڪڙ فرمائيندو.“ (مشكاة، ڪتاب المنقاب، باب مناقب الصحابه ۲، ۴۱۴، حديث: ۶۰۱۴) هڪ ٻي حديث پاڪ ۾ آهي: **وَمَنْ أَسَاءَ الْقَوْلَ فِي أَصْحَابِي كَانَ مُخَالِفًا لِسُنَّتِي**، جنهن منهنجي صحابه جي مُتعلق بُري ڳالھ چئي ته اهو منهنجي طريقي کان هتي (قري) ويو، **وَمَا وَاهُ النَّارُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ**، ۽ ان جو نڪاڻو باه آهي ۽ ڪيڏي نه بُري جڳهه آهي موٽڻ جي.“

(الرياض النضرة، الباب الاول، ذكر ماجاء في الحث على حبهم والاحسان اليهم... الخ، ۲۲/۱)

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏنو ته! صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ سان بُغض رکڻ وارا بحڪم حديث، الله عَزَّوَجَلَّ ۽ فرشتن ۽ تمام ماڻهن جي

لَعْنَتُ جَا حَقْدَارِ آهِن. صَحَابَهُ كِرَامٍ عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جِي شَان ۾ گُستَاخِي كَرِڻ وارا ۽ انهن جي صحبت ۾ ويهڻ وارا اللہ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ناراضگي پنهنجي سر تي کڻندا آهن، پنهنجي آخرت برباد ڪندا آهن ۽ مرڻ وقت انهن کي ڪَلِمُو به نصيب نه ٿيندو.

حضرت علامه جلال الدين سيوطي شافعي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ ”شرح الصدور“ ۾ نقل ڪن ٿا: ”هڪ شخص جي موت جو وقت ويهجو آيو ته ان کي ڪَلِمَهُ طَيِّبَهُ پڙهڻ جي لاءِ چيو ويو. ان شخص جواب ڏنو ته آئون ان جي پڙهڻ تي قادر ناهيان، ڇو جو آئون اهڙن ماڻهن سان گڏ اُتندو ويهندو هئس جيڪي مونکي سَيِّدُنَا ابوبڪر ۽ عمر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کي بُرو پلو چوڻ جي تلقين ڪندا هئا.“

(شرح الصدور، باب ما يقول الانسان في مرض الموت، ص ۳۸)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته شَيخِين ڪَرِيمِين يعني سَيِّدُنَا صديق ۽ فَارُوقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جِي شَان ۾ گُستَاخِي ڪرڻ وارن جي صحبت جو هي وبال هو جو ان شخص کي مرڻ وقت ڪَلِمُو نصيب نه ٿيو ۽ جيڪي ماڻهو خود صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جِي توهين ڪندا آهن، اهڙن بدنصيبن کي ماڻهن جي لاءِ دُنيا ۾ عبرت جو نمونو بڻايو ويندو آهي. اچو ته! انهيءَ متعلق ڪجهه واقعا ٻڌون ٿا: جيئن ته

دُشْمَنِ صَحَابِ جِوَانْجَامِ

حضرت سَيِّدُنَا سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ تشریف وني وڃي رهيا هئا ته اڃانڪ سندن گذر هڪ اهڙي شخص جي ويجهي کان ٿيو جيڪو حضرت سَيِّدُنَا عَلِي، حضرت سَيِّدُنَا طلحه ۽ حضرت سَيِّدُنَا زبير رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ جهڙن

جلیل القدر صحابہ کرام عليهم الرضوان جي شانِ عظمت ۾ گستاخي ۽ بي ادبي جا لفظ بکي رهيو هو. پاڻ رضي الله تعالى عنه ان گستاخ کي فرمايو: تون منهنجي پائرن جي گستاخي ۽ بي ادبي کان باز اچي وڃ نه ته آئون تنهنجي خلاف بد دُعا ڪري ڇڏيندس. ان گستاخ ۽ بي باڪ بکيو: ته هي مون کي ايئن خوف زده ڪري رهيو آهي جيئن ڪو نبي هجي (ته جنهن جي ڪا دُعا رد ناهي ٿيندي)، پاڻ رضي الله تعالى عنه وُضو ڪري مسجد ۾ داخل ٿيا، ٻه رڪعتون ادا فرمايون ۽ بارگاهِ خُداوندي ۾ هن طرح عرض گذار ٿيا: ياالله عزوجل! جيڪڏهن ان شخص تنهنجي پياري نبي صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي بهترين صحابين جي توهين ڪري توکي ناراض ڪيو آهي ته اڄ ان کي سزا ڏئي ڪري مون کي هڪ نشاني ڏيکار ۽ ان کي مؤمنن جي لاءِ قابلِ عبرت بڻاءِ. (اڃا ايترو ئي چيو هو ته) اچانڪ هڪ (چتر) اُٺ ماڻهن جي صُفن کي چيريندي آيو ۽ ان کي ڏندن سان ڏسي ڇڏيو، پوءِ اُٺ ان کي بُري طرح چٽي ڇڏيو ايستائين جو اهو موت جو شڪار ٿي ويو. راوي فرمائن ٿا: (ان گستاخ جي هلاڪ ٿيڻ کان بعد) ماڻهو ڊوڙيندا حضرت سَيِّدُنَا سَعْد رضي الله تعالى عنه جي خدمت ۾ حاضر ٿيا ۽ چوڻ لڳا ته اي اَبُو اسحاق! الله عزوجل توهان رضي الله تعالى عنه جي دُعا قبول فرمائي ورتي ⁽¹⁴⁾ (صحابه کرام عليهم الرضوان جو دُشمن هلاڪ ٿي ويو.)

جس قدر جن و بشر میں تھے صحابہ شاہ کے

سب کو بھی بے شک، خصوصاً چار یاروں کو سلام

14... دلائل النبوة للبيهقي، باب ماجاء في دعاء رسول الله... الخ، ١٩٠/٦-١٩٠/٦-١٩٠/٦، تاريخ دمشق، سعد بن مالك، ٢٠/٣٤٨ ماخوذاً

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

گستاخ صحابہ جو عبرتناک انجام

حضرت سَيِّدُنَا خَلْفَ بن تَمِيم رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائیں تا: مون کي حضرت سَيِّدُنَا اَبُو الْحَصِيبِ بشير رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ٻڌايو ته آئون تجارت ڪندو هئس ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل ۽ ڪرم سان ڪافي مالدار هئس. مون کي هر طرح جون آسائشون ميسر هيون ۽ آئون اڪثر ايران جي شهرن ۾ رهندو هئس. هڪ ڀيري منهنجي هڪ مزدور مون کي خبر ڏني ته فلاڻي مسافر خاني ۾ هڪ شخص مري ويو آهي، اتي ان جو ڪوبه وارث ناهي، هاڻي ان جو لاش بغير ڪفن دفن جي پيل آهي. جڏهن آئون مسافر خاني پهتس ته اتي هڪ شخص کي مُڙده حالت ۾ ڏٺو، مون هڪ چادر ان تي وڌي، ان جي ساٿين مون کي ٻڌايو ته هي شخص وڏو عبادت گذار ۽ نيڪ هو، پر اڄ ان کي ڪفن به ميسر ناهي ۽ اسان وٽ ايتري رقم ناهي جو ان جي تَجهيز و تَڪفين (ڪفن دفن) ڪري سگهون. مون هي ٻڌو ته اجرت ڏئي ڪري هڪ شخص کي ڪفن وٺي اچڻ جي لاءِ ۽ هڪ کي قبر کوٽڻ جي لاءِ موڪليو ۽ اسان ان جي لاءِ ڪچيون سرون تيار ڪرڻ لڳاسين، اڃا اسان انهن ڪمن ۾ مشغول ئي هئاسين ته اڃانڪ اهو مُڙدو اُٿي ويٺو، سرون ان جي پيٽ تان ڪري پيون، پوءِ اهو وڏي خوفناڪ آواز ۾ رڙيون ڪرڻ لڳو: هاءِ باه، هاءِ هلاڪت، هاءِ بربادي! هاءِ باه، هاءِ هلاڪت، هاءِ بربادي! جڏهن ان جي ساٿين هي خوفناڪ منظر ڏٺو تو پري هڻي ويا. آئون ان جي ويجهو ويس ۽ ان جو هٿ پڪڙي هلايو ۽ ان کان پڇيو: تون ڪير آهين ۽ تنهنجو ڇا مسئلو آهي؟ اهو چوڻ لڳو بدقسمتي سان مون کي اهڙن بُرن ماڻهن جي صحبت

ملي جيڪي حضرت سَيِّدُنَا صِدِّيقِ اَكْبَرِ ۽ فَاَرْوَقِ اَعْظَمِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا كِي گاريون ڏيندا هئا. ان جي صُحْبَتِ بد جي سبب آئون به انهن سان گڏ ملي ڪري شيخين ڪريمين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا كِي گاريون ڏيندو هئس ۽ انهن سان نفرت ڪندو هئس. سَيِّدُنَا اَبُو الْحَصِيبِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: مون ان جي هي ڳالهه ٻڌي ڪري اِسْتِغْفَارِ پڙهڻ شروع ڪئي ۽ چيو: اي بدبخت! پوءِ ته توکي سخت سزا ملڻ گهرجي. (پوءِ مون ان کان پڇيو) تون مرڻ کان پوءِ زنده ڪيئن ٿي وئين؟ ته ان جواب ڏنو: ”منهنجي نڪ عملن مون کي ڪو فائدو نه ڏنو. صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي گستاخي جي سبب مون کي مرڻ کان بعد گهلي جهڻم جي طرف موڪليو ويو ۽ اُتي مون کي منهنجو نڪاڻو ڏيڪاريو ويو، اُتان جي باه گهڙي پڙڪي رهي هئي. پوءِ مون کي چيو ويو، عنقريب توکي ٻيهر زنده ڪيو ويندو ته جيئن تون پنهنجي بدعقيده ساٿين کي پنهنجي ڌرناڪ انجام جي خبر ڏين ۽ انهن کي ٻڌائين ته جيڪو الله عَزَّوَجَلَّ جي نڪ بانهن سان دُشمني رکندو آهي، ان جو آخرت ۾ اهڙو ڌرناڪ انجام ٿيندو آهي، جڏهن تون انهن کي پنهنجي باري ۾ ٻڌائي وٺين ته ٻيهر توکي تنهنجي اصلي نڪاڻي (يعني جهڻم) ۾ پهچايو ويندو. هي خبر ڏيڻ جي لاءِ مون کي ٻيهر زنده ڪيو ويو آهي ته جيئن منهنجي ان حالت کان گستاخان صحابه عبرت حاصل ڪن ۽ پنهنجي گستاخين کان باز اچي وڃن، نه ته جيڪو ان حضرات جي شان ۾ گستاخي ڪندو، ان جو انجام به مون وانگر ٿيندو.“ ايترو چوڻ کان پوءِ اهو شخص ٻيهر مُرده حالت ۾ ٿي ويو. ان جون هي عبرتناڪ ڳالهيون مون کان علاوه ڀري بينل ماڻهن به ٻڌيون، ايتري ۾ مزدور ڪفن خريد ڪري اچي ويا، مون اهو ڪفن ورتو ۽ چيو: آئون اهڙي بدنصيب شخص جي هرگز تجهيز ۽

تکفین نہ کندس، جيڪو شيخين ڪريمين رضى الله تعالى عنهما جو گستاخ هجي، توهان پنهنجي ساٿي کي سنڀاليو آئون ان وٽ بيهڻ به پسند نه ٿو ڪريان. ان کان پوءِ آئون اُتان کان واپس هليو آيس. بعد ۾ مون کي ٻڌايو ويو ته ان جي بدعقيده ساٿين ئي ان کي غسل ۽ ڪفن ڏنو ۽ انهن ڪجهه ماڻهن ئي ان جي نماز جنازه پڙهي، انهن کان علاوه ڪنهن به نماز جنازه ۾ شرڪت ڪرڻ پسند نه ڪيو.

(عيون الحڪايات، ۱/ ۲۴۸)

محفوظ سدا رکها شاهه بے آڏو ٻوں سے اور مجھ سے بھی سز زده کبھی بے آڏي هو

(وسائل بخشش، ص ۱۹۳)

منا منا اسلامي پاترو! توهان ڏنو ته شيخين ڪريمين رضى الله تعالى عنهما جي گستاخ جو ڪيتري قدر عبرتناڪ انجام ٿيو. تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته شيخين ڪريمين ۽ تمام صحابه ڪرام عليهم الرضوان جي گستاخن کان پري رهندي عاشقان رسول ۽ مڙبان صحابه ۽ اهلبيت ۽ اولياء جي صحبت اختيار ڪريون، ان عظيم هستين جي الفت جو ڏيئو (يعني چراغ) پنهنجي دل ۾ روشن ڪري پنهني جهانن جي پلائين جا حقدار بڻجون. الله عزوجل جي نيڪ بانهن جي محبت قبر ۽ حشر ۾ بيحد ڪار آمد آهي. جيئن ته هڪ شخص جو بيان آهي: ”منهنجي استاد جو هڪ ساٿي فوت ٿي ويو. استاد صاحب ان کي خواب ۾ ڏسي ڪري پڇيو: ”ماقل الله بك؟ يعني الله عزوجل توهان سان ڪهڙو معاملو ڪيو؟“ جواب ڏنو: ”الله عزوجل منهنجي مغفرت فرمائي ڇڏي.“ پڇيو: ”مَنڪر نڪير جو سلوڪ ڪهڙو رهيو؟“ جواب ڏنو: ”انهن مون کي ويهاري جڏهن سوال ڪرڻ شروع ڪيا، الله عزوجل منهنجي دل ۾ خيال وڌو ۽ مون فرشتن کي چئي ڏنو: ”سَيِّدُنَا اَبُو بَكْرٍ ۽“

فأروق **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** جي واسطي مون کي چڙي ڏيو.“ هي ٻڌي ڪري هڪ فرشتي ٻئي کي چيو: ”هن وڏي بزرگ هستين جو وسيلو پيش ڪيو آهي، تنهنڪري ان کي چڙي ڏيو.“ آخرڪار انهن مون کي چڙي ڏنو ۽ تشریف وني ويا. (شرح الصدور، حديث عائشة، ص ۱۴۱)

منا منا اسلامي پائرو! صحابه ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ** سان محبت ڪرڻ وارا الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ ان جي رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي محبوب آهن بلڪ اهڙن خوش نصيبن کي جزا واري ڏينهن احمد مجتلي، محمد مصطفي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو قرب خاص به نصيب ٿيندو. جيئن ته

سرڪار جو قرب حاصل ڪرڻ وارو خوش نصيب

حضرت سيدنا ابن عباس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** کان روايت آهي ته نبي پاڪ، صاحب لولاڪ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمايو: ”جيڪو شخص منهنجي صحابه، ازواج ۽ اهل بيت سان عقيدت رکندو آهي ۽ انهن مان ڪنهن تي طعن (تنقيد) نه ڪري ۽ انهن جي محبت تي دنيا کان انتقال ڪري، اهو قيامت جي ڏينهن مون سان گڏ منهنجي درجي ۾ هوندو.“

(الرياض النضرة، الباب الاول، ذكر ماجاء في الحث على حبهم والاحسان اليهم... الخ، ۲۲/۱)

مُحِبَّانِ صَحَابِهِ جِي لاءِ نِفَاقِ كَانِ بَرَاءَتِ (چوٽڪاري) جي بشارت به آهي جيئن ته حضرت سيدنا انس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي ته سرڪار نامدار شهنشاهه ابرار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو: ”**مَنْ أَحْسَنَ الْقَوْلَ فِي أَصْحَابِنِ فَقَدْ بَرِيَّ مِنَ النِّفَاقِ**“ يعني جنهن منهنجي صحابين جي متعلق چڱي ڳالهه چئي ته اهو نفاق کان بري (آزاد) ٿي ويو.

(الرياض النضرة، الباب الاول، ذکر ماجاء فى الحث على حبهم والاحسان اليهم... الخ، ۲۲/۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

رحمتیں لاکھوں ابو بکر و عمر عثمان پر
میرے مولیٰ حیدر کَرَّار پر لاکھوں سلام
ہے یقیناً ہر صحابی جاں نثارِ مُصْطَفٰے
ہر مہاجر اور ہر انصار پر لاکھوں سلام

کتاب جوتعارف:

منا منا اسلامي ڀائرو! صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جو شان ايتري قدر بلند ۽ اعليٰ آهي جو قديم زماني کان ئي انهن جي سيرتِ مُبَارَكِ جي مُتَعَلَقِ مُختلف ڪتاب ۽ رسالا لکجي چڪا آهن ۽ هن وقت تائين هي سلسلو جاري ۽ ساري آهي. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ دَعْوَةِ اسلاَمِي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي طرف کان هن بيان تائين عشرهءِ مُبَشَّرَه مان شيخين ڪريمين (سَيِّدُنَا اَبوبڪر صديق ۽ سَيِّدُنَا فاروقِ اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا) جي سيرت تي ضخيم ڪتاب بنام ”فيضانِ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ“ ۽ ”فيضانِ فاروقِ اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ“ جا 2 جلد ۽ ڇهن (6) صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي سيرت تي مُختصر رسالا به شائع ٿي چڪا آهن. ان کان علاوه صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي ڪرامتن تي مُشتمل تمام ئي پيارو ڪتاب ”ڪراماتِ صحابه“ به مڪتبه المدينه کان هديهءَ حاصل ڪري سگهجي ٿو. ان کان علاوه ”فيضانِ اُمّهاتِ المؤمنين، فيضانِ عائشه صديقه، شانِ خاتونِ جنّت“ به شائع ٿي چڪا آهن. دَعْوَةِ اسلاَمِي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان انهن ڪتابن ۽ رسالن کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) به ڪري سگهجي ٿو ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

بيان جو خلاصو:

منا منا اسلامي پائرو! اڄ اسان صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي شان ۽ عظمت جي باري ۾ ٻڌو. انبياء ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان پوءِ تمار انسانن ۾ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ئي سڀ کان وڌيڪ تعظيم ۽ توقير (ادب) جي لائق آهن. هي اهي مقدس هستيون آهن، جن رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دعوت تي لڳيڪ چوندي اسلام قبول ڪيو ۽ پنهنجي تن من ڏن سان اسلام جي پيغام کي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ تائين پهچايو. ان مبارڪ هستين پرچمر اسلام جي سربلندي جي لاءِ اهڙيون بي مثال قربانيون ڏنيون، جن جو تصور به اڄ مشڪل آهي. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي به شمع رسالت جي انهن پروانن جي سڃي اُلٽ ۽ محبت عطا فرمائي ۽ انهن جي نقش قدم تي هلڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اُمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مجلس ”المدينة العلمية“ جو تعارف:

منا منا اسلامي پائرو! تبليغ قرآن و سُنَّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي نيڪي جي دعوت، احياءِ سُنَّت ۽ اشاعتِ علمِ شريعت کي پوري دنيا ۾ عام ڪرڻ جو عزمِ مُصَمَّم (پختو ارادو) رکي ٿي، ان سڀني معاملن کي چڱي انداز سان سر انجام ڏيڻ جي لاءِ ڪيترن ئي شعبن جو قيام عمل ۾ آندو ويو آهي، جن مان هڪ شعبو المدينة العلمية به

آهي، جنهن خالص علمي، تحقيقي ۽ اشاعتي ڪم جو پڪو عهد ڪري رکيو آهي. ”المدينة العلمية“ جي پهرين ترجيح اعليٰ حضرت، امام اهلست مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي عالي مرتبي وارن ڪتابن کي دور حاضر جي تقاضن جي مطابق وس آهر آسان انداز ۾ پيش ڪرڻ آهي. ”المدينة العلمية جِي مختلف شعبه جات ۾ 80 کان وڌيڪ مَدَنِي علماء تحرير ۽ تاليف ۽ تحقيقي ڪمن ۾ مصروف آهن. اللهُ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جِي تمام مجالس بشمول ”المدينة العلمية“ کي ڏينهن يارهين ۽ رات يارهين ترقي عطا فرمائي ۽ اسان جِي هر عمل خير کي زيورِ اخلاص سان سينگاري بنهي جهانن جون پلايون نصيب فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

پارنهن مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”صدايٰ مدينه لڳائڻ“ به آهي:

منا منا اسلامي پائرو! اخلاص ۽ استقامت سان گڏ نيڪي جِي دعوت عام ڪرڻ جِي لاءِ ذيلي حلقي جِي 12 مَدَنِي ڪمن ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺو. انهن 12 مَدَنِي ڪمن مان روزانو جو هڪ مَدَنِي ڪم ”صدايٰ مدينه لڳائڻ“ به آهي. دعوتِ اسلامي جِي مَدَنِي ماحول ۾ مسلمانن کي نماز فجر جِي لاءِ جاڳائڻ کي صدايٰ مدينه لڳائڻ چوندا آهن. يقيناً هن وقت مسلمان دين کان تمام پري ۽ فڪرِ آخرت کي ڇڏي ڪري دنيا جِي فڪر ۾ مصروف آهن. سُنئون ۽ نفل ته پري جِي ڳالهه ماڻهن جِي اڪثريت فرض نمازن به قضا ڪري ڇڏيندي آهي. انهيءَ سبب جِي ڪري اسان جون مسجدون ويران

ٿي ويون آهن، انهن مسجدن کي ٻيهر آباد ڪرڻ جو عزم ڪرڻ ۽ انهيءَ ارادي جي تڪميل جي لاءِ مسلسل ڪوشش ڪرڻ يقيناً سعادت جي ڳالهه آهي. تنهنڪري ڪوشش ڪريو! ۽ مسجدن جي آبادڪاري جي لاءِ روزانو صڌاءَ مدينه لڳائڻ جو معمول بڻائي وٺو.

امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جو اهو معمول هو ته پاڻ رضي الله تعالى عنه ماڻهن کي نماز جي لاءِ جاڳائيندا هئا، جڏهن نماز فجر جي لاءِ تشریف کڻي ايندا هئا ته رستي ۾ ماڻهن کي جاڳائيندا ايندا هئا، گڏوگڏ اذان فجر جي فوراً بعد مسجد ۾ ڪو سٺل هوندو هو ته ان کي به جاڳائيندا هئا. (طبقات ڪبرى، ذڪر استخلاف عمر، ۲۶۳/۳) ياد رکو! جيڪڏهن اسان جي انفرادي ڪوشش سان هڪ اسلامي پيءُ به نمازي بڻجي ويو ته ان کي ته نيڪ عملن جو ثواب ملندو پر گڏوگڏ اسان به ان ثواب سان مالا مال ٿينداسين. ڇو جو ”نيڪي جي طرف رهنمائي ڪرڻ وارو به نيڪي ڪرڻ واري جيان آهي.“

(جامع ترمذی، ڪتاب العلم، باب ماجاء الدال على الخير الخ، ج ۴، ص ۳۰۵، رقم: ۲۶۷۹)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! ڪامل مسلمان بڻجڻ جي لاءِ، غيبت ڪرڻ، بُڌڻ جي عادت ڪڍڻ جي لاءِ، نمازن ۽ سُنتن جي عادت وجهڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مڌني ماحول سان هر دم وابسته رهو، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ معاشري جا ڪيترائي بگڙيل ماڻهو دعوتِ اسلاميءَ جي مڌني قافلي ۾ سفر جي برڪت سان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ سڌي رستي تي اچي چُڪا آهن، انهيءَ متعلق هڪ مڌني بهار پيش خدمت آهي: جيئن ته مٿرا (هند) جي هڪ اسلامي پيءُ جو ڪجهه هيئن بيان آهي ته ”مان هڪ ماڊرن نوجوان هئس، فلمون ڊراما ڏسڻ منهنجو مشغلو هو، مڪتبه المدينه کان جاري ٿيل بيان جي ڪيسيت

”T.V کی تباہ کاریاں“ بُڈڻ جو شرف حاصل ٿيو، جنهن مون ۾ انقلاب برپا ڪري ڇڏيو، مان دعوتِ اسلامي ۽ جي مدني ماحول سان مُنسلڪ ٿي ويس، مون کي Appendix (آئڊن ۾ سوچ) جي بيماري ٿي وئي ۽ ڊاڪٽر آپريشن جو مشورو ڏنو مان گهٻرائجي ويس ايتري ۾ دعوتِ اسلامي ۽ جي هڪ مبلغ جي انفرادي ڪوشش جي نتيجي ۾ زندگي ۽ ۾ پهريون ڀيرو عاشقانِ رسول سان گڏ دعوتِ اسلامي جي ستنن جي تربيت جي تن ڏينهن جي مدني قافلي جو مسافر بڻجي ويس، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مدني قافلي جي برڪت سان بغير آپريشن منهنجي بيماري ختم ٿي وئي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** منهنجي جذبي کي مديني جا ٻارهن چنڊ لڳي ويا. هاڻي مان هر مهيني تن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ڪندو آهيان ۽ هر مهيني مدني انعامات جو ڪارڊ جمع ڪرائيندو آهيان ۽ مسلمانن کي فجر جي نماز خاطر جاڳائڻ لاءِ گهٽين ۾ ڦري ڦري صڌاءِ مدينه لڳائيندو آهيان. (فيضانِ سنت)

بے عمل باعمل بنتے ہیں سَرَبَر تو بھی اے بھائی کر قافلے میں سفر

اچھی صحبت سے ٹھنڊا هو تیرا جگر ڪاش! ڪر لے اگر قافلے میں سفر

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ**

سُرْمُو لڳائڻ جون سنئون ۽ آداب

منا ثنا اسلامي پائرو! اچو ته شيخ طريقت، امير آهلسنت **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُ الْعَالِيَةِ** جي رسالي ”101 مَدَنِي ڪُل“ مان ”اِئْمِد“ جي چئن اڪرن جي نسبت سان سُرْمُو لڳائڻ جا چار مدني ڪُل ٻڌون ٿا: ﴿1﴾ ”سنن ابن ماجه“ جي روايت ۾ آهي:

”سڀني سرمن مان بهتر سرمو ”اٿمد“ آهي جو اهو نظر کي روشن ڪري ۽ پلڪون وڌائي ٿو“. (ابن ماجه، حديث 3497 ج 4 ص 115) ﴿2﴾ پٿر جو سرمو استعمال ڪرڻ ۾ حرج ناهي ۽ ڪارو سرمو يا ڪجل زينت جي قصد (يعني زينت جي ارادي) سان مرد کي لڳائڻ مڪروه آهي ۽ زينت جو ارادو نه هجي ته ڪراحت ناهي. (عالمگيري ج 5 ص 359) ﴿3﴾ سرمو سمهڻ مهل استعمال ڪرڻ سٺ آهي. (مراة المناجیح ج 6 ص 180) ﴿4﴾ سرمي استعمال ڪرڻ جي ٽن منقول طريقن جو خلاصو پيش خدمت آهي؛ (1) ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٿي ٿي سرائيون (2) ڪڏهن ساڄي اک ۾ ٿي ۽ کاٻي ۾ به، (3) ته ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ به به ۽ وري آخر ۾ هڪ سرائي کي سرمي واري ڪري ان کي واري واري سان ٻنهي اکين ۾ لڳايو. (شعب الايمان ج 5 ص 218، 219) اهڙي طرح ڪرڻ سان **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** **عَدَّوَجَلَّ** تنهي طريقن تي عمل ٿيندو رهندو.

هزارين سٽون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينة جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنئين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوتِ اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سٽن ڀريو سفر آهي.

جو بھي شيدائي ھے مَرْنِي قافلون کا ياخدا

دو جھال ميں اُس کا بيڑا پار فرما ياخدا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (15)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (16)

15...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

16...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽¹⁷⁾

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَو ثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ
شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چِه لڪ دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل
ٿيندو آهي.⁽¹⁸⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس
پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه
ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي
جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن
مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽¹⁹⁾

17...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

18...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

19...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽²⁰⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽²¹⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي)

20 ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

21 ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

فرمان مصطفیٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا كي تي پيرا پڑھيو جڙ ان شبِ قدر كي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ